

ABSTRAKT

Tématem práce jsou architektonické proměny (přestavby a novostavby) historických center českých měst v letech 1945-1989. Autor se snaží zařadit tyto procesy do kontextu dobové architektury a památkové péče a hledá odpovědi na některé základní otázky. Jak se vyvíjely představy o optimální podobě nových objektů určených do historického prostředí? Jakými faktory byly tyto představy ovlivňovány? Proč byly nové objekty tak často situovány právě do těchto cenných částí měst a kdo se na jejich vzniku podílel? Práce je rozdělena do pěti časově navazujících kapitol a autor klade důraz na kontinuitu tématu s předválečným obdobím, neboť střet tradicionalismu a modernismu, stejně jako výhody a limity obou těchto přístupů, můžeme sledovat už ve 30. letech. Jednotlivé příklady jsou vybírány ze vzorku 71 okresních měst České republiky s vynecháním Prahy.

Klíčová slova:

Modernizace center historických měst, urbanismus, architektura, památková péče, 1945-1989